

SEBESTYÉN IRÉN

Helyzetkép

Az Igazság lepusztult gangokon strichel,
kivénhedt rögeszmék kíséretük.

„Micsoda fénye volt,
bár most is ékes”,
remegő cimpákkal kerülgetik.

„Igazság, mi nevedben álmodni jártunk
vérfürdőt vett érted pár nemzedék,
gondoltuk, Eszmédért illik már ölni,
irtottuk egymást, kis célokért.

Igazság, ne gyere közelebb hozzánk,
túl sokban áll már, hogy vakok legyünk.
Legyen a részegség új istenünkké,
míg ez is nem fordul majd ellenünk.”

„I have a dream” – súgtuk lázadtól égve,
ma inkább józanul adunk-veszünk,
nincs kor, hol ne lenne kereslet érted,
az ár sem túl magas, – úgy 30 ezüst.

Ballada a '80-as évekből

Szelek a parkból, esők a nyárból,
hordozzátok még, vagy elmostátok,
sör katonáim, hab armadám?

Üzeni szellő, suttogja táj is
megfakult szemük, lehullott szárny is
szikkadó tájon, pénz piacán.

Pedig még voltak, jöttek új lányok,
csípő-ringató lélekkufárok
könnyű léptekkel, Hold harmatán.

Hiába volt már út ágytól ágyig,
elhulltak sorban, elvesztek szálig
kőd-hercegeim korcsmák során.

Egyet se látni esőben járva,
megalkudtak mind, könnyebbre várva
szótagok mélyén, ököl jogán.

Elfolyt a sör és kihunyt a láng is,
elhagytak lányok, iszkol a táj is,
hitelbe, Világ – lelket lazán...

